Z přátelských kruhů.

ZE SYLVAN GROVE, KANS. — Ctěná redakce: Veškeré české časopisy přinesly pochvalné uznání o vašem novém sborníku "Česko-Americkém Venkovu" jenom tři nikoliv. "Osvěta," "Hospodář" a "Kansaské Rozhledy." Ale v tom jsou tři háčky. První: Snad jste jim nezaslali první číslo svého sborniku; za druhé je snad toho vina konkurence. Já ale tvrdím, že je to dědičná zášť proti Pokroku, která trvá již několik roků. Já myslím, že však si toho mnoho nevšímáte, ani se proto do brekotu nedáte a budete pokračovat v cestě za svým určeným cílem dále a my čtenáři Pokroku jsme tak alespoň zvěděli, jaké kollegy v Omaze máte. Já doufám, že každý čtenář Pokroku se stane odběratelem vašeho sborniku, což vám též ze srdce přeji. Vím, že někteří čtenáři myslí, že již ten praděda natáhl svoje brka, že tak dlouho slíbený dopis nezašlá, ale není tomu tak. Co mně vlezla ta osmdesátka na záda, tak myslím, že jsem zrále tak v středním a nejlepším věku a tedy že mohu dostát taky svému slibu. V kraji Plzeňském, okres Kralovice, v Čechách je město Kožlany, kde se vždy v neděli odpoledne scházela veselá společnost v hostinci u Lojzy, kde vždy byli přítomni dva dobří humoristé, Anton Krofta a Václav Volín. Při jedné takové schůzi tam přišel neznámý venkovan. Rokovalo se o nějakém soudu a on pravil, že bude mít také soud. Vypravoval, že má u hunen do sousedovy zahrady takový výstupek jako sekera vyhražený a tam že stojí míšenská jabloň, která mu přináší ročně tři až čtyry strychy jablek. "Když jsem nebyl doma, on mně tu hradbu vyhodil. Já jsem šel to oznámit kmotrovi rychtářovi, který ho dal zavolat na rychtu. On se ale nedostavil. Já to užívám, co jsem sedlákem a můj táta to také tak užíval. Kmotr rychtář mně pravil, že ho musím žalovat, abych se poradil s advokátem Kroftou a také si ho vzal za zástupce. Tak zítra půjdu do Plzně k advokátu Kroftovi." Nyní vystoupil Vác. Volín a pravil: "Nač a proč byste chodil do Plzně, když je zde pan Krofta?" Ten tam stranou seděl a něco si četl z kalendáře. Nyní vystoupil Krofta, protáhl svoje údy a posunul brejle na nose a pravil: "Jest mně velmi milé, že jste byl na mne odporučen. Já nejsem jako jiní advokáti — odědihosti, kteří žádají hned před soudem zálohu na výdeje. Já vám vše vyřídím, že budete volán až k soudu a to vám ještě oznámím. Jak jsem vyrozuměl z vaší řeči, mohu vás ujistit, že máte soud již předem jako vyhraný." Volín, aby sedláka utvrdil ve víře, pravil: "Pane Krofta, kdy pak již ten můj soud bude vyřízen, víte, ten stranu toho dědictví. Já potřebuji prachy a již taky na to dědictví dělám dluhy." Na to praví sedlák: "Ten můj soud musí být vyřízen, než budou zralá jablka, poněvadž on by mně je otrhal a já bych s ním nic nesvedl. On je velký rváč." Nyní vystoupil Krofta a praví: "Jsem zde v Kožlanech poprvé a našel jsem zde veselou společnost, kterou bych rád počastoval, ale jenom že není můj obyčej nosit s sebou peníze, tak nemohu svému přání vyhovět." Na to praví sedlák: "Poníženě prosím, já tady mám desítku. Já bych jim ji půjčil." Na to Krofta pravil: "To by bylo pro mne hanebné dělat dluhy, ale uděláme to tak. Vy mně dáte tu desítku jako zálohu, což každý advokát požaduje. Já ji však nechci do ruky, nýbrž chci počastovat tu společnost a též i vás jako mého klienta a vy zaplatíte, co to bude stát, vrátím, to bude jenom malichrost. Jste tak z tím srozuměn?" A sedlák dal svolení pokynutím hlavy. Nyní vystoupil Krofta a praví hostinskému: "Vy, ať jde vše na jeden účet a můj klient vám zaplatí, což se mu po soudu k jeho dobru podaří bude." Nyní Krofta praví, že nechutná pít, když musí něco k jídlu. Lojza na to hned praví: "Mám dobré uzeniny a vuřty." Tak Krofta kázal, aby to přinesl. Lojza přinesl z kotlíku dobře vařené uzeniny a na tácu vuřty. Každý hned zákusil po uzeninách, ale sedlák se držel těch tlustých. Ani je neloupal. Přál si, že je častován. Nyní Krofta praví, že jsou tam také kuřáci a táže se, jsou-li nějaké doutníky k dostání. Lojza tady byl rychle s baksnou doutníků, každý si bral dle libosti, jenom sedlák nebral, že prý nekouří. Ale Krofta ho přinutil, by na jeho zdraví jeden vykouřil a jeden mu připravil a též sám i připálil. Sedlák, již hodně napařený, pouštěl dým, jako když peče chalupník chleba, hubou i nosem. Ale vykouřil asi polovic a chytla ho mořská nemoc. Položil doutník a šel ven. Když za chvíli nepřicházel, Volín jako všezvěd, šel se podívat, co tam dělá. Přišel ale hned nazpět. Lojza se ho ptá: "Co tam ten sedlák dělá?" Volín praví: "Sedí u kurníku na schodech a krmí slepice vuřty." Nyní přišel také sedlák nazpět, ale celý zsinalý. Již nechtěl nic jíst ani pít a hledal svoji čepici, že prý půjde domů a na zaplacení zapomněl, až ho Krofta upomenul. Lojza tu byl rychle s účtem a praví: "Dělá to dohromady 12 zlatých." A na to praví: "Vždyť mám jen desítku." Lojza se tedy spokojil s 10 zlatými. Po dlouhém čase, když již jablka dozrávala a on žádnou vědomost nedostával, tak mu kmotr rychtář poradil, aby šel do Plzně k panu Kroftovi optat se, proč to tak dlouho trvá a jablka že již budou zralá, což nám pan Krofta v Plzni, když zastupoval Kožlanskou záložnu sám ústně sdělil. Přišel sem člověk, otevřel dveře, zůstal stát a praví: "Zde není Krofta advokát." Když jsem mu sdělil, že ano, tak praví: "Ten v Kožlanech byl větší a nebyl tak tlustý." Prohlížel si nás jako šílený. Když ale vše vyprávěl, že též ten advokát v Kožlanech častoval a on že to platil, tak jsem seznal, že se stal obětí švindle a řekl jsem, že to vezmu do svých rukou, poněvadž bylo při tom použito mého jména. Poradil jsem mu, aby šel do Kožlan a řekl mu, aby mu jeho desítku ten hostinský vrátil. Sedlák přišel do Kožlan. Prvním bylo, aby mu Lojza desítku vrátil a Lojza mu praví: "Já myslil, že mně nesete 2 zlaté dluhu a vy chcete ještě zpátky, co jste mně dal? Člověče, vy myslíte, že já ten dobytek na ty vuřty kradu a sládek že mi dává pivo zdarma a doutníkář doutníky? Za to musím vše předem zaplatit a k tomu platím velkou živnostní daň." "Tak mně mají povědět, kdo byl ten Krofta. Já ho měl za advokáta Kroftu jako vy a ti lidé, kteří zde byli, se zde stavěli a šli do Rokycan na jarmark. Ty též neznám." "Moje jméno je Alois Švarc. Kdyby si pan Krofta přál ode mně nějaké svědectví, aby mně poslal 5 zlatých na cestu, že se k němu dostavím." Sedlák přišel z Kožlan a sdělil panu Kroftovi, že šenkýř žádného nezná a pan Krofta nemohl nic dělat, jenom z toho obdržel to, že ho nazývali při společnostech "Kožlanský Krofta." On sedláku soud vyhrál, ale když mu účtal 50 zlatých, tak prý sedlák div neomdlel, že je to mnoho. Ale Krofta mu pravil, že si mohl vzít advokáta Petáka. Němce, ten že by mu byl jistě natáhl struny výše, než on. Že on mu účtal o desítku méně, když on sám na jeho jméno v Kožlanech přišel. Je to pouhé a též zábavné, aby žádný žádnému nevěřil, když ho nezná. Tak kožlanský Krofta častoval a sedlák platil. Též vzkazuji paní Dompalíkové z Davis City, že jsem si pořídil falešné kufříky na peřích, to je automobil. Každý krok bude několik yardů na přeskok, takže když ráno vyjedu ze Sylvan Grove, Kans., jak tam za obcí bude dříve, než mně to ti drzí bordynkáři vše sezobají. Pí. I. Svobodové vzkazuji, jak jsme se slíbili ten tanečák, až se sejdem, že já ještě jeden příklon, aby při tom nemělo žádnou škodu. Ale Lojzovi o tom ani muk, aby snad nemělo za nás nějaké pokračování. Přitom se Sdružení děkuji, že si též na prodloužení vzpomněli a aby častěji psali. Tvu basistu Jirku taktéž já mám nejvroucnější, abych zase brzy do Pokroku něco napsal. Což Ty, Dallasi, s tou Oregonou jsi zbavován se vejdeš v těch strouhách s ní? Nám nepíšeš. Knihtiš jsi tam již spadl? To by se ti v Kanadě dařila stala. Již tě upozorňuji, že svobodné a to je dost. Tvou stezí šmahu Kožlanek, taky se držel těch tlustých. Ani je neloupal. Přál si, že je častován. Nyní Krofta praví, že jsou tam také kuřáci a táže se, jsou-li nějaké doutníky k dostání. Lojza tady byl rychle s baksnou doutníků, každý si bral dle libosti, jenom sedlák nebral, že prý nekouří. Ale Krofta ho přinutil, by na jeho zdraví jeden vykouřil a jeden mu připravil a též sám i připálil. Sedlák, již hodně napařený, pouštěl dým, jako když peče chalupník chleba, hubou i nosem. Ale vykouřil asi polovic a chytla ho mořská nemoc. Položil doutník a šel ven. Když za chvíli nepřicházel, Volín jako všezvěd, šel se podívat, co tam dělá. Přišel ale hned nazpět. Lojza se ho ptá: "Co tam ten sedlák dělá?" Volín praví: "Sedí u kurníku na schodech a krmí slepice vuřty." Nyní přišel také sedlák nazpět, ale celý zsinalý. Již nechtěl nic jíst ani pít a hledal svoji čepici, že prý půjde domů a na zaplacení zapomněl, až ho Krofta upomenul. Lojza tu byl rychle s účtem a praví: "Dělá to dohromady 12 zlatých." A na to praví: "Vždyť mám jen desítku." Lojza se tedy spokojil s 10 zlatými. Po dlouhém čase, když již jablka dozrávala a on žádnou vědomost nedostával, tak mu kmotr rychtář poradil, aby šel do Plzně k panu Kroftovi optat se, proč to tak dlouho trvá a jablka že již budou zralá, což nám pan Krofta v Plzni, když zastupoval Kožlanskou záložnu sám ústně sdělil. Přišel sem člověk, otevřel dveře, zůstal stát a praví: "Zde není Krofta advokát." Když jsem mu sdělil, že ano, tak praví: "Ten v Kožlanech byl větší a nebyl tak tlustý." Prohlížel si nás jako šílený. Když ale vše vyprávěl, že též ten advokát v Kožlanech častoval a on že to platil, tak jsem seznal, že se stal obětí švindle a řekl jsem, že to vezmu do svých rukou, poněvadž bylo při tom použito mého jména. Poradil jsem mu, aby šel do Kožlan a řekl mu, aby mu jeho desítku ten hostinský vrátil. Sedlák přišel do Kožlan. Prvním bylo, aby mu Lojza desítku vrátil a Lojza mu praví: "Já myslil, že mně nesete 2 zlaté dluhu a vy chcete ještě zpátky, co jste mně dal? Člověče, vy myslíte, že já ten dobytek na ty vuřty kradu a sládek že mi dává pivo zdarma a doutníkář doutníky? Za to musím vše předem zaplatit a k tomu platím velkou živnostní daň." "Tak mně mají povědět, kdo byl ten Krofta. Já ho měl za advokáta Kroftu jako vy a ti lidé, kteří zde byli, se zde stavěli a šli do Rokycan na jarmark. Ty též neznám." "Moje jméno je Alois Švarc. Kdyby si pan Krofta přál ode mně nějaké svědectví, aby mně poslal 5 zlatých na cestu, že se k němu dostavím." Sedlák přišel z Kožlan a sdělil panu Kroftovi, že šenkýř žádného nezná a pan Krofta nemohl nic dělat, jenom z toho obdržel to, že ho nazývali při společnostech "Kožlanský Krofta." On sedláku soud vyhrál, ale když mu účtal 50 zlatých, tak prý sedlák div neomdlel, že je to mnoho. Ale Krofta mu pravil, že si mohl vzít advokáta Petáka. Němce, ten že by mu byl jistě natáhl struny výše, než on. Že on mu účtal o desítku méně, když on sám na jeho jméno v Kožlanech přišel. Je to pouhé a též zábavné, aby žádný žádnému nevěřil, když ho nezná. Tak kožlanský Krofta častoval a sedlák platil. Též vzkazuji paní Dompalíkové z Davis City, že jsem si pořídil falešné kufříky na peřích, to je automobil. Každý krok bude několik yardů na přeskok, takže když ráno vyjedu ze Sylvan Grove, Kans., jak tam za obcí bude dříve, než mně to ti drzí bordynkáři vše sezobají. Pí. I. Svobodové vzkazuji, jak jsme se slíbili ten tanečák, až se sejdem, že já ještě jeden příklon, aby při tom nemělo žádnou škodu. Ale Lojzovi o tom ani muk, aby snad nemělo za nás nějaké pokračování. Přitom se Sdružení děkuji, že si též na prodloužení vzpomněli a aby častěji psali. Tvu basistu Jirku taktéž já mám nejvroucnější, abych zase brzy do Pokroku něco napsal. Což Ty, Dallasi, s tou Oregonou jsi zbavován se vejdeš v těch strouhách s ní? Nám nepíšeš. Knihtiš jsi tam již spadl? To by se ti v Kanadě dařila stala. Již tě upozorňuji, že svobodné a to je dost. Tvou stezí šmahu Kožlanek, taky se

píše. Nečekejte, až vám pošlu exekuci na krk. Můj syn Frank u Palacký také by mohl něco napsat. Je to též starý odběratel Pokroku a dobrý písař. Mohl by psát, jak jim to chodilo ve žních a při mlácení jak to sypalo. Ale napiš raději, že to sypalo hodně, poněvadž já také vždy nějaký díl jako starý pensista z toho obdržím. Sdělte i, kdy zase budete strojit nějakou veselku. Vždyť jich máte ještě pět za lubem. Pozdrav na celou rodinu od nás. Inu, ubozí vdovci! Je to s námi nejhorší, když se jde na kutě. Chmátne se na pravou stranu a není tam nic a na levou a tam taky nic a zima na krku a uhlí drahé. Žena je více než polovic paliva. Já už to vydržel jako vdovec přes 10 zim, ale kdyby se stalo, že bych letos zmrzl, tak nechám vědět všem babičkám, které jsou ještě trochu vlažné, aby mne přišly zahřát. Tak se odevzdávám tuto zimu do jejich ochrany. Pozdrav všem čtenářům Pokroku Západu a nového sborníku.

Jos. Skalický,
pradědа a jeho sekretář.

Z OMAHY, NEB. — Ctěná redakce: Slíbil jsem redaktoru p. Havránkovi, že v brzku zase nějaký řádek do naše Pokroku Západu napíšu. A to víte, že, když já něco slíbím, tak je to tak jisté jako má čepice. Vzalo to trochu dlouhého čekání, ale až pan redaktor a naši čtenáři zvědí, kde jsem všude byl a co se mně opravdu přihodilo, řeknou, že štěstím je, že ještě svými jedenáctkami matičku zemi tlačím a že ještě lidem do loráku mohu hřebíky mlátit. Člověku se v životě ledacos přihodí, na co by si nikdy nepomyslil a přijde do míst, kde ještě nikdy a třebas nikdo nebyl, jen pouhou náhodou. Tak se také stalo mně. Bylo to tento týden, když dostal jsem pozvánku na veselku. Vím určitě, že to veselka musila být, poněvadž se někdo ženil. Člověk, který se rád zadarmo nají a napije, nepřemýšlí už o ničem jiném, než aby tam už byl a v duchu už vidí ty pečené kachýnky, kuřátka a podobnou havěť, tmavou konůrku a v ní vězně, probodaného pípou, a tu není divu, když místo do hřebíčku se bací do palce a pila šustí, jako by ohryzovala kůstky z těch pečených kuřátek. O kejcích a o tom, co je z mouky, ani nemluvím. V nastalý den jsem hodil na sebe svůj sváteční mundúr a s pravou elegancí jsem šlapal k hochům na 13. ulici, aby mně dali ksicht do pucu. Na jejich jména nevzpomínám. Vím jen, že jsou mezi dvěma lékárnami; v jedné prodávají pro namázutí a v druhé proti. Která je z nich lepší, vím až dnes. Slušelo mně to fajn, ale že by se nevěsta některá zamilila a pokládala mě za ženicha, o to se postarala moje drahá a pak řada těch dětí. Nebudu vypisovat, jak jsem se měl, to každý ví, že na veselce se jen musí jíst a pít, aby to opravdu veselka byla, a proto se omezím jenom na to, kde jsem všude byl a jezdil po veselce. Kladu si za kumšt, že už vím, jak na ty veselky zajít, aby ty nevěsty hned po oddávkách si nevzaly rejnkót, jakoby šly ven a zatím za chvíli dostaneme telefon z dýpa, který nám volá: "Kud baj, máš! Jedeme do Denver!" Při rozhodu jsme si všichni poslali ruce s přáním, aby hrad bylo více takových veselek a nastoupili jsme cestu k domovu, totiž na horu. Ale brůza! Jaká to kára k nám se blížila! Samý oheň a světla. Dobrovské to těleso supíc se zastavilo a my po dlouhých schodech jsme šli dovnitř, kde jsme se usadili a již nastal let k nepoznání. Ohlížím se po lidech o vínde samé svatebčané a mezi nevěsty. Konkan do stropu a co vřítil! Naplnilo mne to úžasem, neb zvětšil jsem velikrát písmenami nápis: "Zejtlin II." Už jsme byli doma. To nebyla kára. Byla to valečka. Jakýsi pan chodil od jedné ke druhému a žádal listky, pak se u nás zastavil, šlápl mně na nohu a pravil: "Pán snad rozumí angličtině?" — "Fak truchu!" — Ostatní jsou odešli a on už mě vzal za ruku a vytřil mně do očí jakým strojem se řídil a zmizel. Vždy jsem si myslil, že jsme ve velké výši a že tudíž na mne silně působí, abych všechny pěkně stoupl a proto jsem se lépe naučil a už to dlouho vím a vím — Právě jsme se

točili okolo Metzova pivovaru a jen tak tak, že komín neuletěl. Při objíždění 17-štokového našeho banku vlezla do mně pýcha a já levou nohou kopl jsem do střechy, až se to zakymácelo, a hybaj nahoru do luftu. Ten ohromný let nemohu popsati, neb hvězdy nám evrkaly okolo uší, jako když se praží pap-korna. Celá Amerika mně se jevila jako největší Vašákův pecen chleba a tu jsem si vzpomněl, aych se podíval, jak jsme vysoko. Ale vstát jsem nemohl pro ohromný let. — jen jsem zahlédl číslici: dvacet tisíc. Už jsem rozeznával světla na zemi a tový rekord a že obdržím velikou odměnu v litání. Dlouho a dlouho kochal jsem se pohledem na tu krásu, když cítím, jak mne zima mrazí a pozorují, že padáme. Nevýslovný strach se mně zmocnil. Abychom tak se všim všudy bouchli do země! Už jsem viděl, že odměna je ztracena a loď na padrť rozbita. Kouknu na ciferník a tam už byla jen desítka. Páka nepomáhala a já jsem se jí více držel, než s ní pracoval. Třásl jsem se strachem, co se teď stane a bál jsem se už kam podívat. Už jsem rozeznával světla na zemi a viděl jsem, jak lidé dole pobíhají a na nás kývají. Odvážil jsem se už všeho a jen jsem čekal, až sebou žuchnem na zem. S ohromnou rychlostí řítili jsme se dolů k zemi a co se dalo očekávat, stalo se! Bác! Už jsme byli na zemi a já — mrtev. Jak to dlouho trvalo, nevím, až tu slyším hlas, který volá: "No, vstaň, už jednou! Jsme na Williams!" Kára zastavila." Honem se ohmatávám a ptám se, zdali opravdu nejsem na placku a kde je naše loď. — "No jen pojď! — Na placku opravdu jsi a loď?... dovezu tě do přístavu." — S pozdravem

F. Netušil.

Tím řečeno vše.

Řekneli někdo: "Bolí mně hlava," je tím řečeno dost. Nezáleží na tom, z čeho a jaké bolení hlavy to je. Jest jeden prostředek proti tomu — vždy přístupný — vždy rychle působící: Severovy prášky proti bolestem hlavy a neuralgii. Zastaví bolesti — uklidní hlavě. Tím je řečeno vše. Lékárníci vám jimi rádi poslouží. Cena 25 centů za krabičku s tucetem prášků. Připravuje W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Úřední hodiny:
8 A. M.—8 P. M.
V neděli:
od 9 A. M. do 1 P. M.

Bell telefony:
Úřadovna Doug. 3413
Obydlí Red 7908
Independent:
A 3944.

Tímto dovoluji si oznámiti otevření nových zdravotních zubolékařských úřadoven

nad prodejnou jízdních lístků Union Pacific dráhy, roh 14. a Farnam ul.,

jsou moderně zařízeny a je v nich vše, co vaším zubům a jiným ústním potřebám může věnovati přesnou a pečlivou pozornost na základě nejvědečtějších method známých modernímu zubnímu lékařství.

Mírné splátky. Úplná spokojenost zaručena.

Za prohlídku **nic neplatíte.** Časná pozornost věnovaná zubům mírní bolesti, chatrné zdraví, nevrlost a výlohy. Za vaši přízeň žádáme nejsrdečněji. Váš oddaný 12tf

Česká zubolékařská úřadovna. **Dr. Milton Mach.**

S.A. BERÁNEK OMAHA NEB.

Z Čech Šimanovského thé proti zimnici 21.00.
Fruitola a Trazo proti žlučním kamenům 82.00.
Prášky proti bolestem hlavy 25c.
Průtržní pasy, barvy, skla, oleje, žíraviny, atd.
Všichni dobří lékaři posílají sem připravit své předpisy. 12tf

Česká pošta. 16. a Williams ul.

Adolf A. Tenopír,
český právník a obhájce.
422 First National Bank Bldg.,
19. a Farnam ul. Omaha, Neb.
Tel. Douglas 1165. 26tf

Obchodní Hospodářství.

FARMAŘENÍ JEST OBCHODEM A MĚLO BY BÝTI VEDENO NA MODERNÍCH OBCHODNÍCH ZÁKLADECH

Přistupte do třídy vzdělaných, pokrokových a myslících lidí, prahnoucích po vědeckých methodách úspěšného hospodářství.

ČEMU UČÍME VE SVÉM BĚHU OBCHODNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ.

POČÁTKŮM HOSPODÁŘSTVÍ.

Tomuto předmětu věnuje se zvláštní pozornost po dobu celého běhu. Nechceme za dobu jednoho školního roku naučiti všemu, čemu učí se po čtyry léta, leč povšechně seznámíme vás s jedním každým z těchto předmětů:

Nauka o půdě: Složení půdy. Druh půdy. Účinek umělého hnojiva na půdu. Účinek střídání osevo. Poměr půdy k rostlinnému životu.

Nauka o osevu: Kukuřice. Pšenice. Oves. Žito. Ječmen. Len. Travin.

Nauka o zahradnictví: Ovocnářství. Zelinářství. Květinářství.

Nauka o dobytkářství: Hovězí dobytek. Vepřový dobytek. Chov koní. Brav.

Nauka o: Drůbežnictví. Včelaření.

Nauka o mlékařství: Cena krmiva. Cena obchodního mlékaření. Jak se chov krav na farmě vyplácí?

Nauka o hmyzu: Zhoubné hmyzové mory a jak je nižiti.

Základové zvěrolékařství: Zacházení se zvířaty na farmě. Opatření proti nemocem. Způsob léčení.

Hospodářské stroje: Jak kupovati, užívati a zacházeti s hospodářskými stroji.

Vedle vyučovacích při hospodářských přednáškách vyučuje se i jiným stejně důležitým — jako po vědomostech — předmětům.

KNIHVEDENÍ.

Náš kurs farmářského knihvedení ukáže vám úplný pokrok přímě a vyčísli v každém oboru na farmě. Každý podnikatel takového druhu vedení je k tomu, by věděl, jak obchody ty vedl, tak aby z nich konečný roku přinášel zisk, který obor farmářství přímě nejvíce zdůvodňuje za investované peníze a práci a jak je ziskovány mohou. Náš kurs tohoto účinu byl theoretický kollej vhodně za tím účelem, aby vyučoval všem potřebným důležitým předmětům.

ARITHMETIKE.

Vyučujeme počítání zlomkům, desetinným zlomkům, procentům, úrokování a směnu, počítání provisorních, rentovních a jiným předmětům důležitým.

OBCHODNÍ PSANÍ.

Naučíme vás psáti čistě, rychle a obchodní rukou.

OBCHODNÍ ANGLIČINĚ A PSANÍ DOPISŮ.

Praktický, nikoli theoretický kurs ve správném užívání slov a správném sestavování dopisů.

HLÁSKOVÁNÍ.

Denní kurs ve hláskování a užívání jakož i významu běžných výrazů.

OBCHODNÍMU PRÁVU.

Předmětu tomu učíme takovým způsobem, že posluchači se obeznámí úplně se zákonem o smlouvách, notách, draftech, checích, morkyčích, bondech, leasech, daních, deeds, abstraktech a j.

OBCHODNÍMU ZEMĚPISU.

Předmět ten pojednává o praktické stránce národního našeho jmění a učíme mu výstavkami, studovnami, přednáškami a stereoptickými obrázky.

KDO TOMU UČÍ.

Učitelové v našem hospodářském oddělení jsou muži velké zkušenosti nejen praktické, ale i theoretické. Principálem je absolvent hospodářského oboru při státní universitě v Nebrasce a jeho assistent, jenž zaujímá zvláštní místo na téže škole, hodí se pro povolání to pro svou učitelskou činnost a praktickou znalost velmi dobře. Ostatními učitelskými silami jsou muži, kteří odborně studovali přidělené jim předměty.

DOBA STUDIA.

Dle našeho odhadu každý schopný žák, jenž si bude hleděti práce, může plný tento kurs absolvovati za 9 měsíců. Čas ten však rozděliti lze na dvě období ve dvou létech.

JAK UDRŽETI HOCHY A DÍVKY NA FARMĚ.

Toho docílíte, pošleteli je do Omaha Commercial kolleje, kde se přísní moderním a praktickým methodám vedení farmy. Tam se naučí i farmářskému knihvedení, potřebu pro farmáře pro Gebeřin, obchodnímu psaní, psaní obchodních dopisů, hláskování, commercial farmer, psaní cukrovky, dluží, mzdách, atd., chcete-li z jsem četným různým potřebám kdež vhodně bíti úspěšným.

Ulice kurs obchodního hospodářství mimo i ty to kursy:

Obchodu a zástupství.
Těsnopisu a psaní na stroji.
Přípravné angličtiny.
Telegrafie.
Bankovnictví.
Psaní.
Obchodní zkušky.
Ustanovení na zaručeném obchodním vzdělání.

Na požádání sdělíme s vámi podrobnosti o kolegiu je jmenovaných kursů, o který jevíte zájem.

OMAHA COMMERCIAL COLLEGE
19. a Farnam ul., Omaha, Neb, **E. A. ZARTMAN, ředitel**